

korai oklevelekkel összevetve igyekszik lokalizálni a *Sár* patakot és birtokot, valamint az adományozás idejét érintő, az elemzés szempontjából releváns kérdéseket is részletesen tárgyalja.

KOVÁCS ÉVA a 11. századi helynevek végén fellelhető *-i* funkcióját vizsgálja, érintve ezzel a tövégi mássalhangzók, a helynévképzők és a szlávól átvett nevek morfológiai alkatának és latinizálásnak problémáit (103–113). A bemutatott helynévanyagot a név-végi *-i* funkciója alapján helyezi a véghangzó, a helynévképző, a melléknévképző, a latin genitívus végződés, a szláv többesszámjel vagy az egyesszám 3. személyű birtokos személyjel változatának kategóriájába. A csoportosításhoz alapos vizsgálat alá vetette a helyneveket és végződéseiket morfológiai, fonológiai és helyesírás-történeti szempontból.

KOROMPAY KLÁRA Bárczi Gézára mint tudós tanárra emlékezik vissza írásában (115–124). Szót ejt a Bárczi által tartott egyetemi órákról, illetve a tudományhoz és pedagógiához való hozzáállásáról és oktatói-kutatói módszereiről.

DITRÓI ESZTER az általa kidolgozott statisztikai módszerrel, illetve klaszteranalízissel végez összehasonlító rendszertani vizsgálatokat a Veszprém megyei Pápai járás 36 településének helynévanyagán (125–136). Módszerében kiemelten fontos szerepet játszik a különböző helynévszerkezetek gyakoriságának, illetve a települések névsűrűségének összevetése és a gyakorisági mutatók térképre vetítése.

A kötet utolsó tanulmányában E. NAGY KATALIN Bakonszeg és Szentpéterszeg helynévrendszerét veti össze, az elemzés névszociológiai aspektusát is kiemelve (137–153). A két falu lakott területeinek, határrészeinek, építményeinek, vizeinek elnevezéseit és domborzati neveit összevetve a névrendszerek eltéréseinek okait a két faluban végzett gazdasági tevékenység különbségeiben keresi.

SARNYAI VIVIEN

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5825-7242>

ELTE Eötvös Loránd Tudományegyetem

Bölcsészettudományi Kar

Onoma 50. (2015)

Szerkesztők: OLIVIU FELECAN – UNNI-PÄIVÄ LEINO.

The International Council of Onomastic Sciences, Uppsala. 146 lap

Az *Onoma* 2015. évi, jelentős késéssel megjelent 50. száma 5 angol nyelvű tanulmányt közöl, változatos témakörökben.

RICHARD COATES írása a különösen összetettnek minősített angliai *Shirehampton* helynévnek és történetének az újabb értelmezéseit kínálja fel (5–43). Több oldalról közelíti meg vizsgálatának tárgyát, azzal a kinyilvánított céllal, hogy a név etimológiáján kívül elméleti és módszertani tanulságokkal is szolgáljon. Etimológiai, filológiai kérdés a név eredetének, alakulásának értelmezése, névtani a szóban forgó hely elnevezésének története. Az, hogy a *Shirehampton* helynév korábbi, eltérő értelmezéseinek milyen gyakorlati következményei voltak és vannak, már historiográfiai kérdés. COATES szójelentés-tani, kulturális és elméleti vonatkozásoknak is helyt ad írásában akkor, amikor azt kutatja,

hogy a név a története során hogyan került át más névtani kategóriákba. A cikk arra törekszik, hogy példázza és megerősítse: a történeti névtan önálló tudományterület, amely jóval tovább terjed egy név etimológiájának feltárásánál.

Szintén névtörténeti irányultságú LARS-JAKOB HARDING KÆLLERØD és BARBARA ANA REVUELTA-EUGERCIOS munkája (73–101). A szerzők a középső nevek használatát vizsgálják az 1880-as dán népszámlálás adatai alapján. Míg Dániában a középső név a 19. századig szinte kizárólag a nemesség (és valamelyest a papság és a polgárság) körében volt megszokott, a 19. században végbemenő társadalmi változások és a névadásra vonatkozó korlátozó jogszabályok bevezetése oda vezetett, hogy a népesség nagyobb részében megnőtt ezek használatának gyakorisága. A szerzők a közel 2 milliós adatbázis kvantitatív elemzésével számottevő különbségeket tárnak fel földrajzi és demográfiai kritériumok, mint például nem, életkor és településtípus alapján. A tanulmány megállapítja, hogy a középső név használata jóval gyakoribb férfiak esetében, és aránya mindkét nemre vonatkozóan jelentős mértékben növekszik a vizsgált időszak vége felé. A szerzők számba veszik a jelenségek mögött álló lehetséges okokat, és levonják a megfelelő következtetéseket.

A név és névhasználat egészen más aspektusát mutatja meg LASSE HÄMÄLÄINEN írása (45–71). Az illegális drogkereskedelem legújabb színtere a sötét internet, ahol az üzlet személyes találkozás nélkül köttetik meg. A drogdílernek tudják, hogy maga a névválasztás is jelentősen befolyásolja az üzleti sikert, ezért a felhasználóneveiken keresztül fontos információkat osztanak meg, például az árujukról, arról, hogy melyik országban élnek, és egyedül vagy csoportban dolgoznak-e. Vannak, akik valódi, jól ismert márkaneveket plagizálva próbálják tevékenységükről a legális, normális üzlet benyomását kelteni. Mások éppen ellenkezőleg járnak el, szándékosan hangsúlyozzák az alvilághoz tartozásukat azzal, hogy ismert valódi vagy fiktív drogbűnözőket idéznek meg a nevükkel. Uthalhatnak a nevek a kábítószerektől várt hatásokra vagy a termék, illetve a szolgáltatás minőségére is. Mindazonáltal a nevek harmadának nincs semmiféle kábítószerrel kapcsolatos vonatkozása. A szerző az egyik legnagyobb kriptopiác adatait felhasználva vizsgálja a drogkereskedők felhasználóneveit, összevetve ezeket más felhasználónevekkel és kereskedelmi nevekkel. Végül arra jut, hogy a kereskedelmi nevek kimutatható hatásán kívül a drogkereskedők felhasználónevei összességükben nem különböznek lényegesen az egyéb felhasználónevektől.

DONNA L. LILLIAN tanulmánya névmisztikával és írói névadással foglalkozik Suzette Haden Elgin Ozark-trilógiája kapcsán (103–119). A történet a 31. században, egy képzeletbeli bolygón játszódik, melyet a Földről, az Ozark-hegységből érkező emberek népesítettek be még 2021-ben. A regényekben fontos szerepe van a névnek és a névadásnak. Ozark bolygó lakói mágiát alkalmaznak: ennek legfontosabb eleme a tulajdonnévadási rendszer, melynek keretében a nagymamák nevezik el a leánycsecsemőket. Elgin névadási rendszere erősen emlékeztet korunk nyugati számmisztikájára, amelyben a betűk számoknak feleltethetők meg, és amely szerint a név, amely adott számok halmazából áll, meghatározza sorsunkat. A tanulmány bemutatja Elgin számmisztikáját és névadási rendszerét; az utóbbit értékelve a cikk szerzője megállapítja, hogy a rendszer általános eleganciáját némiképp rontják a hiányosságok és a helyenkénti következtelenségek.

A Volga középső folyásánál élő őslakos marik kereszténység előtti ősi névadási szokásait mutatja be ALEXANDER PUSTYAKOV írása (121–145). A névnek a mari kultúrában betöltött fontos szerepét már az is jelzi, hogy a hagyomány szerint a csecsemőt kétszer is

elnevezték: az első nevet rögtön születése után kapta, a második – végleges – nevet pedig néhány nappal később. Ez az állandó név is változhatott azonban, ha a gyermek sokat sírt vagy nagyon beteg volt: az új névtől remélték a betegségtől való megszabadítást. A név-választást részben a korabeli hitvilág és a hiedelmek határozták meg (pl. mágikus szertartásokat végeztek a jó név megtalálása érdekében), részben a hagyományok alakították (pl. névöröklés).

SÁROSI ZSÓFIA

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3193-766X>

ELTE Eötvös Loránd Tudományegyetem

Bölcsészettudományi Kar

Onoma 51. (2016)

Szerkesztők: OLIVIU FELECAN – UNNI-PÄIVÄ LEINO. The International Council of Onomastic Sciences, Uppsala. 246 lap

1. Az *Onoma* című folyóirat itt ismertetett kötete tematikus szám: az ázsiai nevek és névadási szokások témakörével foglalkozó tanulmányokat ad közre. Tíz ilyen tanulmány olvasható benne, többségük angol nyelven, kettő franciául; témáik fele-fele arányban helynévtani, illetve személynévtani irányultságúak. A szerzők elsősorban a kelet- és délkelet-ázsiai régiókba: a koreai, kínai, vietnámi, indiai, malajziai és indonéz nevek, illetve névkutatás világába nyújtanak betekintést. A közölt cikkek egyrészt általánosabb érvényű, másrészt a helyi sajátosságok által meghatározott jelenségek megismerését és megértését segítik az ázsiai kultúrákban és a neveik világában kevésbé tájékozott olvasók számára is.

2. A folyóiratszámot – a rövid szerkesztőségi előszót (2) követően – a vendégszerkesztők: SUNGJAE CHOO, PETER KANG és MULTAMIA R. M. T. LAUDER bevezető írása nyitja (7–12). Ázsia esetében a Föld legnagyobb és legnépesebb kontinenséről van szó, melynek neve Kis-Ázsia ókori megnevezéséből terjedt ki később az egész földrészre. A bevezető cikk utal a kontinensnek és egyes régióinak a körülhatárolására, illetve megnevezése mögött meghúzódó szemléletmódok problematikájára, majd a folyóiratszám tartalmának összképét vázolja fel, az egyes tanulmányok tartalmának, főbb megállapításainak rövid áttekintésével együtt.

SUNGJAE CHOO írása a kínai írásjegyeknek a koreai toponímiában betöltött szerepével foglalkozik, mely a koreai ábécé 15. századi bevezetését követően is megmaradhatott (13–24). Tárgyalja mindkét írásrendszer használatának különböző típusú következményeit a névanyagban, kitekintve röviden más ázsiai nyelvek körére is.

PHÙNG THI THANH LÂM tanulmánya Hanoi utcaneveinek témakörébe: a történelmi személyiségek után elnevezett közterületek, illetve a kolonializmus és posztkolonializmus közötti átmenettel összefüggő névváltoztatások területére és történetébe vezet be olvasóit (25–44). A vietnámi főváros utcaneveinek megváltoztatásai, mint az máshonnan is jól ismert, a politikai hatalom kifejezésének és a kollektív emlékezet, értékek, szimbólumok megjelenítésének az eszközeiként is szolgálhatnak.